

τοιούτοι. Ἐὰν ἐπιχειρήσῃς νὰ γράψῃς ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῷ προόδων τῶν ἐπιστημῶν ταχέως θέλεις ἐννοῆσαι ἐὰν εἶναι ὑπεράνθρωπον τὸ ἔργον δι' ἓνα καὶ μόνον.

Ἐκάστη ἐπαρχία τῆς εἶχε τὰ ἰδιαίτερα θείλητρά της. Ἡ Βαρκελώνη, ἡ Ἀνδαλούζα, ἡ Μαλαγὰ, ἡ Ἀλικάντη καὶ Μυρθία. Εἰς ἐκάστην εὐρίσκει ὁ περιηγητὴς ἰδιαίτερόν τι, μεγαλεῖον τι καταπεσὸν ὑπὸ τὸ βάρος ἐστρεβλωμένου χριστιανισμοῦ καὶ κατασυντριβέν ὑπὸ τὸ βάρος ἀπειρολατρίας, εἰκονολατρίας καὶ μοριολατρίας. Ἡ εἰκὼν ἡμῶν παριστᾷ χωρικούς καὶ χωρικὴν τῆς Ἀνδαλούζης, ἣν τόσῳ ἐξύμνησεν ὁ *Musset*. Δὲν σκοπεύομεν νὰ γράψωμεν οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων των, διότι ἐκάστη ἐπαρχία ἔχει τὸ ἴδιον αὐτῆς ἐνδυμα οὐδὲ ἐπὶ τῶν ἡθῶν ἅτινα ποικίλλουσιν ἐπ' ἀπειρον. Κοινὸν εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας κόσμημα τῶν γυναικῶν εἶναι ἡ χαρίεσσα μαντίλλη, ἥτις μόνον τὸν δαίμονα δὲν ἐξωραΐζει. Εἶναι λεπτότατον ὕφασμα ὅπερ αἱ γυναῖκες ἐξαρτῶσιν ἀπὸ τῆς κόμης καὶ ῥίπτουσιν ἐπὶ τῶν ὤμων χαρίεστατα.

Ἡ Ἰσπανία ἤκμαζεν ἄλλοτε, ἦτο ἡ ἰσχυροτέρα ναυτικὴ δύναμις καὶ οἱ γείτονες αὐτῆς Γάλλοι ἐπὶ ἀρκετὸν χρόνον ἔτρεμον τοὺς Ἰσπανούς. Σήμερον ὅμως παρουσιάζει θεῶν πτώματος ἀποσυντεθειμένου, χώραν ἥς οὐδὲ ἡ βιομηχανία, οὐδὲ τὸ ἐμπόριον οὐδὲ αἱ τέχναι δύνανται νὰ συγκριθῶσι πρὸς τὰς τῶν ἄλλων ἐθνῶν. Ἐχει μόνον ἀποκλειστικὸν προνόμιον ἐπὶ τῶν ταυρομαχιῶν καὶ τῶν τρουαδούριων καὶ ἀναπαύεται ἐπὶ τῶν ἀρχαίων ἐραστῶν της.

Αἶτος

Ἀφίνομεν τὴν ἐξέτασιν τοῦ πτηνοῦ εἰς τοὺς φυσιολόγους· δὲν θέλομεν εἰπεῖ εἰς τοὺς ἀναγνώστας πόσα εἶδη αἰτῶν ποῖα καὶ πῶς ὀνομάζονται· δύναται νὰ εὕρῃσιν εὐκολώτερον ὅλα ταῦτα ἐν τινι φυσιολογίᾳ.

Τὸ καθ' ἡμᾶς θὰ ἐξετάσωμεν αὐτὸν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τοῦ δικεφάλου καὶ μονοκέφαλου ἐπὶ τῶν σημαίων τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν οἰκονόμων. Ἀπὸ τῆς Ἑλλ. μυθολογίας φέρεται ὁ αἰτὸς ὡς σύμβολον τῆς ἰσχύος καὶ παρακλήτη τῷ Διὶ. Ἐπὶ τῶν σημαίων τῶν Περσῶν λέγεται ὅτι ἐξωγραφῆθη τὸ πρῶτον ἐπὶ Κύρου καὶ κατόπιν ἀναγνωρίζεται ὡς τὸ ἐπίσημον σύμβολον τῆς Ῥωμαϊκῆς Δημοκρατίας ἐπιζῆσαν εἰς τὴν πτώσιν της καὶ διακοσμήσαν κατόπιν τὰς ἐπιστρατείας καὶ τοὺς θριάμβους τῆς αὐτοκρατορίας.

Τῆς ἀνατολικῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ἡ μάλλον τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων ὁ δικεφάλος αὐτοῦ ἐσήμαινεν ὅτι οὗτοι δὲν παρητοῦντο τῶν ἐπὶ τῆς Δύσεως δικαιωμάτων ἐν ᾧ ἐπηρεχοῦντο τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ· ἐκ τούτων ἔλαβον αὐτὸν οἱ Αὐστριακοὶ καὶ οἱ Ῥώσσοι ἐπὶ Ἰβάν Βασιλείου.

Ἡ Γαλλικὴ αὐτοκρατορία καὶ τῷ 1804 καὶ τῷ 1852 παρεδέχθη ἐπίσης τὸ σύμβολον τοῦτο ἐπὶ τῶν σημαίων της. Πλὴν οὐ μόνον αἱ αὐτοκρατορίαι ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ δημοκρατία ἐν τῇ ὑπὲρ της ἀνε-

ξαρτησίας της ἐπαναστάσει ἐδέχθη ὡς σύμβολον αὐτὸν ἐπὶ κυανοῦ πεδίου πεποικιλμένον ὑπὸ ἀστέρων.

Ο ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ

Ὁ τερεβίνθος, δένδρον λίαν γνωστὸν τοῖς ἀρχαίοις πολλάκις παρὰ τοῦ Θεοφράστου καὶ Πλινίου ἀναφερόμενον, εἶναι εἶδος πιστακίου, συγγενεῦον λίαν πρὸς τὴν ἡμετέραν καρυάν. Ὁ κορμὸς τοῦ δένδρου αὐξάνει εἰς ὕψος 21) ἕως 25 ποδῶν, εἰτα δὲ διαιρεῖται εἰς κλάδους φέροντας πυκνὸν τὸν καρπὸν. Φέρει ἄνθη ἐρυθρῶπα, καὶ ὁ καρπὸς εἶναι ἰσχυρὸς ὡς μικρὰ ξηρὰ κέρατος. Ὁ τερεβίνθος φύεται εἰς πάσας τὰς χώρας τὰς παρὰ τῇ Μεσογείῳ θαλάσῃ, καὶ ἰδίᾳ ἀφθονεῖ ἐν Κύπρῳ καὶ Χίῳ καὶ καθ' ὅλον τὸ Ἀρχιπέλαγος. Φύεται εἰς ξηρὰν γῆν καὶ πετρώδες ἔδαφος πρὸς τὴν ἀκτὴν, καὶ ἐν μέσῳ τῶν βράχων ἀποφέρει δὲ διαπεραστὴν ρητινὴν ὁσμήν, ἰδίᾳ περὶ τὴν ἐσπέραν.

Ὁ τερεβίνθος διαδίδεται εἴτε διὰ σπόρων εἴτε διὰ τεμαχιῶν ἐκ τοῦ δένδρου. Ἐκ τοῦ τερεβίνθου παράγεται τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐμπορίου τὸ γνωστὸν ἐν Χίῳ καὶ Κύπρῳ ὑπὸ τὸ ὄνομα τερεβινθίνη. Τοῦτο εἶναι κόμμι ἐκχυόμενον αὐτομάτως κατὰ τὸ θέρος ἀπὸ τῶν ὀστέων τοῦ φλοιοῦ ἀλλ' ὅπως ἀποκτήσῃ τις τοῦτο εἰς μεῖζονα ποσότητι, ποιεῖ ἐγκοπὰς κατὰ τὴν ἀνοιξίαν ἐν τῷ κορμῷ καὶ τοῖς κυριωτέροις κλάδοις τοῦ δένδρου. Ἡ ρητίνη αὕτη ἥτις κατ' ἀρχὰς εἶναι ῥευστή, καὶ πασινωχέου, πυκνοῦται ἐρχομένη εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ ἀέρος· ἀποστάζει κατὰ τὴν νύκτα ἐπὶ λίθων λίθων τοθεμένων εἰς τοὺς πόδας τοῦ δένδρου πρὸς τὸν σκοτὴν τοῦτον. Ἐνταῦθα πυκνοῦται τόσον ὑπὸ τῆς ψυχρότητος τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς νυκτός ὥστε ἀποξέεται διὰ μαχαίρου, τοῦτο δὲ γίνεται ἐκάστοτε πρὸς τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου. Ὅπως καθυρσθῇ ἀπὸ πάσης ἐξωτερικῆς αὐσίας, πάλιν ἀναλύεται εἰς τὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου καὶ διυλίζεται διὰ κοσκίνου, μεθ' ὃ εἶναι καταλλήλου πρὸς χρῆσιν. Τὸ παραγόμενον ποσὸν εἶναι λίαν ἀσήμενον μέγα δένδρον ἡλικίας 60 ἐτῶν δύναται νὰ δώσῃ περὶ τὰς τρεῖς δεκάδας κατ' ἔτος. Τὸ εἶδος ἐπομένως τοῦτο εἶναι σπάνιον καὶ δαπανηρὸν.

Ἡ ἀρίστη τερεβινθίνη τῆς Χίου, ἡ κοινῶς μαστίχα καλούμενη, χρησιμεύει τοῖς κατοικοῖς τῆς Ἀνατολῆς ὡς φάρμακον θεώρουσι ταύτην ὡς γλυκαίνουσαν τὴν ἀναπνοήν, λευκαίνουσαν καὶ στερεοῦσαν τοὺς ὀδόντας καὶ βελιούσαν τὴν ὄρεξιν. Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἱπποκράτους ἐγένετο χρῆσις αὐτῆς ὡς φαρμάκου καὶ συνιστάτο διὰ τὴν τονικὴν καὶ ἄλλας αὐτῆς ιδιότητας. Ἀλλὰ μεθ' ὅλας τὰς ἀνεγνωρισμένας αὐτῆς εὐεργετικὰς ιδιότητας, ὀλίγον γίνεται χρῆσις ταύτης ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ. Τοῦτο ἀναμφιβόλως προέρχεται ἐκ τῆς σπάνειος καὶ τοῦ πολυδαπάνου, καὶ ἐκ τῆς δυσκολίας τῆς ἀποκτῆσεως αὐτῆς. Τὸ ξύλον τῆς τερεβινθίνης εἶναι λίαν τραχὺ

και διαρκές, γίνεται δὲ πολλή χρησιμὴ αὐτοῦ παρὰ τῶν λεπτουργῶν. Ὁ φλοιὸς αὐτοῦ καίμενος παράγει ωραίαν ὁσμὴν ἔχει δὲ καρποὺς λίαν μικροὺς.

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Αἱ Τουρκικαὶ παροιμίαι, ὡς πᾶσαι αἱ παροιμίαι τῶν λαῶν, δεικνύουσι τὸν ἰδιάζοντα χαρακτήρα τῶν Τούρκων μορφοῦμενον ἐκ τῆς θρησκείας καὶ τῶν ἔξεων αὐτῶν. Παραθέτομεν τινὰς τούτων, αἵτινες ἔχουσιν ἐνδιαφέρον τι. Ἡ ἐξῆς δεικνύει τὴν πίστιν τῶν μουσουλμάνων εἰς τὴν εἰμαρμένην. — «Ἐάν ὁ ἄνθρωπος δὲν ζητῇ τὴν τύχην του, ἡ τύχη του τὸν ζητεῖ.» «Ὅτι μέλλει νὰ συμβῇ θέλει συμβῇ καὶ δὲν ἀποτρέπεται» ὡς καὶ παρ' ἡμῖν δημοδῶς λέγεται «ὅ, τι μέλλει δὲν ξεμέλλει». «Ὁ κόσμος εἶναι μύλος καὶ ἀλέθει ἄλευρον» ἡμέραν τινὰ θ' ἀλέσῃ καὶ ἡμάρι. «Διὰ τὰς τὴν θάλασσαν καὶ πνίξου εἰς μίαν λίανην.» «Ὁ Θεὸς γινώσκει ὁ ἄνθρωπος μαντεύει.» Ἡ ἐξῆς δεικνύει τὴν τυφλὴν πίστιν εἰς τὸν Θεὸν ὅπερ εἶναι ἀξιοσημείωτον χαρακτηριστικὸν τοῦ Τουρκικοῦ χαρακτήρος. — «Τὸ φρέαρ τῆς εὐσπλαγχνίας εἶναι βαθύ.» «Ὁ Θεὸς ἀναβάλλει δὲν λησμονεῖ.» «Ὅστις πορευθῇ πρὸς τὸν Θεὸν δὲν θὰ μείνῃ ἄστεγος.» «Ὁπου ὁ Θεὸς κλείσῃ μίαν θύραν ἀνοίγει χιλίαν.» «Ὅταν ὁ Θεὸς δίδει δὲν ἐρωτᾷ τινος υἱὸς εἶναι τις.» «Καὶ εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς δίδει θλίψεις.» Παραθέτομεν καὶ τὰς ἐξῆς παροιμίας γενικωτέρου χαρακτήρος: «Ἡ συνειδήσις εἶναι τὸ ἥμισυ τῆς θρησκείας.» «Ὁ ἄνθρωπος ὅστις εἶναι ἄνθρωπος δὲν σφάλλει δις.» «Μὴ κλαίεις διὰ τοὺς νεκροὺς ἀλλὰ διὰ τοὺς τρελλοὺς.» «Τὸν ἀδάμαντα καὶ εἰς τὴν λάσπην ἂν τὸν ρίψῃς πάντοτε μένει ἀδάμας.» «Κάμε καλὸ καὶ ρίψτε εἰς τὴν θάλασσαν.» Ταῦτό λεγόμεν καὶ παρ' ἡμῖν «Κάμε καλὸ καὶ ρίψ' το στὸ γιανό.» «Ἐάν οἱ ἰχθὺς δὲν τὸ μάθωσι ὁ Θεὸς θὰ τὸ μάθῃ.» «Χρειαζόνται δύο ἡμερῶν ἀγῶνες διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τις μίαν ἡμέραν τροφήν.» «Ὅστις θεωρεῖ τὰ χρήματα πολύτιμα εἶναι αὐτὸς ἀσήμαντος.» «Καὶ τὰ βουνα φοβοῦνται τὸν πλούσιον.» «Εκείνος ὁ ὁποῖος δὲν διστάζει νὰ ὁμολογήσῃ τὸ λάθος εἶναι ἀληθὴς ἄνθρωπος.» «Δὲν ὑπάρχει πρῶτα εἰς τὸ χωρίον τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει πετεινόν.» «Τὸ μάτι τοῦ ναυικοῦ παχαίνει τὸ βῶδι.» «Προτοῦ συγκινηθῇ ἡ καρδιά τοῦ πλουτίου ἡ ζωὴ τοῦ πτωχοῦ χάνεται.» «Ὁ καλὸς ἄνθρωπος δύναται νὰ λάβῃ ἄρτον καὶ ἀπὸ τοῦ λίθους.»

ΝΕΩΤΕΡΑΙ ΕΦΕΥΡΕΣΕΙΣ

Υποβρύχια πλοῖα.

B.

Κατὰ τὸ ἔτος 1771 ὁ Ἀμερικανὸς David Bushnell ἐκ Connecticut πρῶτος ὑπέβαλεν τὴν ιδέαν

νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ὑποβρύχια πλοῖα ὡς ὄργανα πολεμικῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν, καὶ πράγματι παρουσίασεν σχέδιον τοιοῦτον τὸ ὁποῖον ἐπεμψεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐπιστημόνων.

Διὰ τοῦ πλοίου αὐτοῦ ὡς διειστέτο ὁ ἐφευρέτης ἠδύνατο νὰ προσβάλλῃ ὑπὸ τὸν πυθμένα τὸ ἐχθρικὸν πλοῖον καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὸ ποθοῦμενον ἀποτέλεσμα.

Τὸ πλοῖον τοῦ ἀνωτέρω ἐφευρέτου, εἶχεν σχῆμα χελώνης ἀκριβῶς, καὶ διὰ μὲν τῆς κεφαλῆς εἰσέρχοντο οἱ ἄνθρωποι, διὰ δὲ τῶν ποδῶν ἐσχηματίζοντο αἱ κῶπαι, καὶ ὡς πηδάλιον ἤρκει ἡ οὐρά, ἐκτὸς δὲ εἶχεν κατασκευάσει δύο δεξαμενάς ἐντὸς τῶν ὁποίων ἔθετε ἀέρα πεπιεσμένον, κάτωθι τῆς κοιλίας ὑπῆρχεν βάρος 200 περίπου λίτρων ἐκ μολύβδου, τὸ ὁποῖον δι' εἰδικοῦ μηχανισμοῦ ἠδύνατο νὰ καταπίπτῃ καὶ νὰ χρησιμεύῃ δίκην ἀγκύρας.

Ὅταν τὸ πλοῖον ἐπρόκειτο νὰ βυθισθῇ, ὁ ἐντὸς εὐρισκόμενος μηχανικὸς ἐπέβη διὰ τοῦ ποδός του κογλίαν τινὰ καὶ πάραυτα τὸ πλοῖον ἐβυθίζετο, εἰσερχομένου τοῦ ὕδατος ἐντὸς δεξαμενῆς εὐρισκομένης ὑπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ σκάφους, ὅταν δὲ πάλιν ἐπρόκειτο νὰ ἀνέλθῃ, ἐξήγαγεν τὸ ὕδωρ, διὰ χαλκίνης τινος ἀντλίας.

Ἐμπροσθεν τοῦ πλοίου ὑπῆρχε προεξέχουσα αἰχμηρὰ μεταλλικὴ ράβδος ἥτις ἦτο συνδεδεμένη μετὰ κιβωτίου ἐμπεριέχοντος ἐμπρηστικὴν τινὰ ὕλην.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόκειτο νὰ προσβληθῇ τὸ πλοῖον ἡ μεταλλικὴ ράβδος ὥθειτο ἰσχυρῶς δι' ἐλατηρίου καὶ προσεκολλᾶτο ἐπὶ τῆς τρύπιδος τοῦ πλοίου.

Μετὰ τὴν στερεάν ἐπικόλλησιν τῆς ράβδου ὁ ἐντὸς εὐρισκόμενος μηχανικὸς, ἔστυρεν μετὰ δυνάμεως λεπτὸν τι σχοινίον τὸ ὁποῖον ἐσωτερικῶς συνεκοινώνει μὲ ἐλατήριο καὶ τοῦτο μὲ σφύραν ἐπὶ καψυλίου, ὁπότε ἐλάμβανε χώραν ἡ ἐκρηξίς.

Δυστυχῶς ὅσα πειράματα ἐγένοντο διὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ πάντοτε ἀπετύγχανον ἔνεκεν τῆς μὴ καλῆς τοποθετήσεως τῆς ναυκλαστικῆς μηχανῆς, καὶ τὸ Ναύκλαστρον ἀνεφλέγετο μακρόθεν τοῦ πλοίου ὑψόνον ὑπερμεγέθη στήλην ὕδατος.

Περιεγράψαμεν τὸ σύστημα τοῦτο, καθ' ὅτι μὲ ὅλας τὰς ἀποτυχίας καὶ ἐλλείψεις αὐτοῦ, ὑπῆρξεν ἡ ἐντελεστέα τῶν τοιούτου εἶδους ναυπηγηθειῶν λέμβων εἴτε πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Bushnel ἢ μετ' αὐτήν. Ἡ ναυπήγησις τοῦ πλοίου αὐτοῦ ἤρξατο ἀπὸ τὸ 1771 μέχρι τοῦ 1775 ὅτε καὶ ἐπερατώθη, ὀνομασθέντος «ὑποβρύχιος Ἀμερικανικὴ χελώνη».

Ὁ Bushnel λυπηθεὶς διὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ πλοίου του καὶ τὴν ἀμέλειαν τῆς Κυβερνήσεως, μετέβη εἰς Γαλλίαν περὶ τὰ τέλει τοῦ πολέμου ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Dr. Bush ἀπεβίωσεν δὲ κατὰ τὸ ἔτος 1826 εἰς ἡλικίαν 90 ἐτῶν διὰ τῆς ἀποσφραγίσεως δὲ τῆς διαθήκης του, ἀπεκαλύφθη τὸ ἀληθές αὐτοῦ ὄνομα.

ΣΠΥΡ. Γ. ΚΟΚΟΛΗΣ